

MIKES KELEMEN MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM TANTÁRGYVERSENY
2012. március 31.

IX. OSZTÁLY

2. változat

A tételek kidolgozására szánt idő: 3 óra

I. 45 pont

Olvasd el figyelmesen a következő szöveget, majd oldd meg a feladatot!

Egy nagy politikai pörben mint negyedrendű vádlott életfogytiglanit kapott; ebből hat évet le is ült, méghozzá magánzárkában és ártatlanul. Társait sorra kikezdte a börtön, mindegyiket a leggyengébb pontján, kit a szívén, kit a tüdején, kit a lelki egyensúlyán.

Ő, a túlérzékeny idegrendszerével, már a hatodik héten sírógörcsöt kapott. De mikor ráborult, az asztala lapján észrevett egy hangyát. Ettől még sírni is elfelejtett. Elnézte, hogy küszködik egy parányi morzsával. Aztán a körme hegyével odébb s még odébb gurította a morzsát. E délelőttje azzal telt el, hogy a hangyát körbesétáltatta az asztalon.

Éjszakára bedugta egy üres orvosságfiolába, és másnap fölmászatta egy gyufaszálra. Hamarosan rájött, hogy a kis állat egy húsfoszlánnyal sokkal könnyebben idomítható, mint morzsákkal; és valóban, a nyolcadik hónap végén két keresztbe rakott gyufaszálon sikerült rákapatnia a hintázásra. Persze, azt a tétova ide-oda mászkálást csak némi jóindulattal lehetett hintázásnak nevezni, de őt ez a teljesítmény is majdnem boldoggá tette.

Amikor letöltötte a harmadik évet, jó magaviseletéért különös kedvezményképpen papírt, írószerszámot és olvasnivalót kérhetett. Ezt ő büszke daccal visszautasította, a hangya ugyanis már gurigázni tudott egy mákszemmel, mely a karácsonyi tésztából származott. De őt ez a mutatvány sem elégítette ki, mert még besorolható volt a hangyai lét határai közé. A másfél óra ott kezdődne, ha két lábra tudná állítani... Ez tizenhét hónapig tartott, de sikerült.

Újabb másfél év múlva diszkréten tudára adták, hogy rövidesen rehabilitálják, és szabadon bocsátják. Addigra elkészült az ő nagy mutatványa is: a hangya álló helyzetben a magasba dobta és elkapta a mákszemet. Vagyis elmondhatta róla – megint egy kis jóakarattal –, hogy megtanult labdázni!

– Adjatok csak egy nagyítót – mondta a fiainak, sokat sejtető mosollyal, az első otthoni vacsora után.

– Van egy betanított hangyám!

– Hol? – kérdezte a felesége.

Forgatták a fiolát. Nézték a nagyítóval, még a lámpához is odatartották, de hiába. És, ami a legfurcsább, ő se látta már!

(Örkény István: *Életben maradni*)

Alakítsd ki saját olvasatod a szövegről! Értelmezésedben segítségedre lehetnek a következő szempontok:

- a cím értelmezése
- az elbeszélő–szereplő viszony
- történet–elbeszélés összefüggései
- a novella zárlatának értelmezése

II.

45 pont

A következő vers alapján írd meg epikus szövegben a tékozló fiú történetének modern változatát!

*Itt lakott kétségtelenül.
Látod? Látom,
A mi fiúnk.
Ülj az ablakba, nézd a házakat,
aztán a szobát, falakat,
a jégveremnél hidegebb
éléskamrát, mosdóhelyet.
Most pedig induljunk haza.*

(Pilinszky János: *A tékozló fiú keresése*)

Megjelenés: 10 pont

Összesen: 100 pont